

іаремъ князей, поразивъ ізыкъ іростю, ізвою не-
исцѣлиною, поражаю ізыкъ ізвою іости, єюже не-
поциадѣ почї, оу поваючи. Беѧземлѧ волеетъ съ веселї-
емъ, и дрека Ліванова возвеселиша съ твоимъ, и кедръ
Лівансій: юнѣтъ ткі оуенгла єсі, не взыде постѣ-
каю настъ. Ідъ доль югорчиса, срѣтъ та: восташа
съ тобою вси исполини юладавши землю, подвиза-
вшіи ю прѣолицъ своіхъ всѣхъ цркви ізыческихъ.
Беѧ юнѣтъ, и рекъ твоимъ: и ты пакиенъ єсі,
іакоже и мы: и въ настъ вмѣненъ єсі. Сніде слава
твоѧ во ѿдъ, многое веселіе твоє: подъ тобою постѣ-
лютъ гнилость, и покровъ твой чёрвь, Како спаде-
съ нбсё денніца восхода ся заутра; сокропшиша на
землі посылаю ко всѣмъ ізыкамъ.

Ткі же рѣкалъ єсі во оумѣ твоемъ: на ибо взы-
дѣ, вкіше звѣздъ ибныхъ посталию престолъ мой,
садѣ на горѣ высокѣ, на горахъ высокихъ, іаже къ
скверѣ: вкідѣ вкіше ѿблакъ, вѣдѣ подобенъ Бы-
шнемъ. Пакиенъ же во ѿдъ снідаши, и во юнованії
землі. Видѣвши та оудиватса ю твоимъ, и рекъ тъ:
сей члакъ раздражалъ землю, потрясалъ царі, полу-
живши ксленію всю престъ, и грады єж разскіпа, паки-
ненныхъ не разрѣши. Беѧ цркви ізыковъ оупона въ
чести, кийждо въ домѣ своемъ: ткі же покерженъ
вѣдаши въ горахъ іако мертвѣцъ мертвскій со многими
мертвеці ізстеченіми мечемъ, сходящими во ѿдъ. Іакоже риза въ крохи намочена не вѣдетъ чиста,
іакоже и ты не вѣдаши чистъ: занѣ землю